

Начало>Предприемане на съдебни действия>Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси>Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)
Регламент „Брюксел I“ (преработен текст)

Румъния

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [го](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

Не се прилага.

Член 74 - Описание на националните правила и процедури относно изпълнението

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [го](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

Принудително изпълнение по граждански и търговски дела

Формите на пряко принудително изпълнение са тези, които се отнасят до обекта на дадено задължение, установен от изпълнителното основание, т.е. заповест или възбрана на движими/недвижими вещи и принудително изпълнение на задължение за извършване (или въздръжане от извършване) на определено действие. В случай на принудително изпълнение на задължения за извършване на определено действие законът прави разлика между задължение, което може да бъде изпълнено и от лице/образуване, различно от длъжника, и задължение *intuitu personae* (с оглед на личността).

Под непряко принудително изпълнение се има предвид способът за получаване на парична сума, която е предмет на изпълнително основание, чрез принудителна продажба на вещи на длъжника (заповест на парични суми или възбрана, последвана от продажба на вещи).

Задълженията, които могат да подлежат на принудително изпълнение, са парични задължения, задължения за предаване на вещь или на нейното ползване, разрушаване на сграда/изоставяне на насаждения/прекръстване на строителни работи и т.н.

Органи, отговорни за принудителното изпълнение

Съдебните решения и другите изпълнителни основания се изпълняват от съдебен изпълнител, обслужващ апелативния съд, в чийто съдебен район се намира недвижимата вещь (в случай на възбрана на недвижими вещи) или в чийто съдебен район се намират местожителството на длъжника или движимите вещи (в случай на изземване на имущество).

Заповестта се налага по искане на кредитора от съдебен изпълнител, чиято кантора се намира в съдебния район на апелативния съд по местожителството на длъжника или на третото задължено лице, или, ако става дума за заповест на банкови сметки, по седалището на съответната кредитна институция.

Съдът по принудителното изпълнение е съдът от първа инстанция, в чийто съдебен район се намира местожителството на длъжника. Съдът по принудителното изпълнение разглежда искания за декларация за изпълняемост, възражения срещу принудително изпълнение и т.н.

Условия, при които може да бъде издадено изпълнително основание или изпълняемо съдебно решение

Принудително изпълнение може да се осъществи само въз основа на съдебно решение (окончателно решение или решение, подлежащо на предварително изпълнение) или друг писмен акт (автентичен нотариален акт, обезпечение на дълга, арбитражно решение и т.н.).

След като получи искане за принудително изпълнение, подадено от кредитор, съдебният изпълнител го регистрира и може да издаде решение във връзка с декларация за изпълняемост, без да призовава страните. Решението се връчва на кредитора. В случай на отказ кредиторът може да подаде жалба до съда по принудителното изпълнение в 15-дневен срок от датата на връчване.

След това съдебният изпълнител подава молба за издаване на декларация за изпълняемост до съда, като представя искането на кредитора, изпълнителното основание, решението и доказателство за платени такси. Решението по молбата се постановява на закрито заседание, без призоваване на страните. Съдът може да отхвърли молбата, ако: тя е от компетентността на друг орган; съдебното решение не представлява изпълнително основание; документът не отговаря на всички формални изисквания; вземането не е безспорно, ликвидно и изискуемо; длъжникът се ползва с имунитет срещу принудително изпълнение; актът съдържа разпоредби, които не подлежат на изпълнение, и т.н. Съдебното решение, с което се уважава молбата, не може да се обжалва, но може да бъде преразгледано, ако самото принудително изпълнение бъде оспорено.

Решението за отхвърляне на молба може да бъде обжалвано от кредитора в срок от 15 дни от връчването му.

Националният съюз на съдебните изпълнители в Румъния (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*) определя и актуализира, след одобрение от министъра на правосъдието, минималните такси за предоставяните услуги.

Производството може да бъде образувано само ако длъжникът е призован.

Обект и естество на изпълнителните мерки

Доходите, сумите по банкови сметки, движимите и недвижимите вещи на длъжника и т.н. могат да бъдат обект на принудително изпълнение.

След като движимите вещи бъдат установени, те се запорират. Ако дължимата сума не бъде платена, съдебният изпълнител продава запорираните стоки на публичен търг или чрез пряка продажба и т.н.

Евентуалните парични суми, които трето лице дължи на длъжника, могат да бъдат запорирани. Всички запорирани парични суми и вещи от всякакво естество се замразяват от датата, на която заповестта за задължение е било изпратено на третото задължено лице. От момента на замразяване до пълното плащане на задълженията третото задължено лице не извършва никакви други плащания. В противен случай въпросът може да бъде отнесен до съда по принудителното изпълнение с оглед потвърждаване на заповестта. Окончателното решение за потвърждаване е равносилно на прехвърляне на вземането и представлява изпълнително основание срещу третото задължено лице. След потвърждаването на заповестта третото задължено лице трябва да внесе или да плати дължимата сума. В противен случай срещу него се завежда производство за принудително изпълнение.

Що се отнася до принудителното изпълнение върху недвижимо имущество, ако длъжникът не плати дълга, съдебният изпълнител започва процедура по продажба, след като връчи декларацията за изпълняемост и я впише в имотния регистър.

Приложимият срок е шест месеца, ако в рамките на този период от крайния срок за извършване на евентуални действия по принудително изпълнение кредиторът не е предприел никакви действия по събиране на вземането си. Давностният срок е три години.

Възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка

Може да бъде обжалвано действителното принудително изпълнение. Ако принудителното изпълнение се извършва в съответствие със съдебно решение, длъжникът не може да го оспорва, като се позовава на фактически или правни основания, които е можел да изтъкне в рамките на производството пред първоинстанционния или апелативния съд.

Компетентният съд е съдът по принудителното изпълнение.

Жалбата може да бъде подадена в 15-дневен срок, считано от: датата, на която жалбоподателят е узнал за изпълнителното основание; датата, на която засегнатата страна е била уведомена за налагането на запора; датата, на която на длъжника е връчена призовката, или датата, на която той е узнал за първото изпълнително основание.

Ако уважи жалбата срещу принудителното изпълнение, съдът отменя обжалваното изпълнително основание и разпорежда прекратяване на принудителното изпълнение или на изпълнението на изпълнителното основание. Ако жалбата бъде отхвърлена, жалбоподателят може да бъде задължен да плати обезщетение за вредите, причинени от забавеното принудително изпълнение.

В очакване на решението по възражението срещу принудително изпълнение или по друга молба, свързана с принудителното изпълнение, по искане на засегнатата страна и само при наличие на основателни причини компетентният съд може да спре принудителното изпълнение.

Спирането може да бъде поискано едновременно с възражението срещу принудително изпълнение или с отделна молба.

Решението по възражението може да бъде оспорено само чрез жалба.

Ограничения по отношение на принудителното изпълнение, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете

Определени вещи и имущество не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение. Следните движими са несеквеструеми: вещи от първа необходимост за лична употреба/артикули за бита, предмети с религиозно предназначение; предмети, жизнено необходими за хора с увреждания или предназначени за грижи за болни; необходимата храна за три месеца; запаси от гориво за зимата за три месеца; лични писма, снимки, картини и др.

Заплатата или пенсията на длъжника подлежи на заповор до половината от размера на този нетен месечен доход в случай на задължения за издръжка, а за други видове задължения — до една трета.

Ако този доход е под нетната минимална работна заплата за страната, може да бъде заповорана само сумата, с която той надвишава половината от минималната работна заплата.

Принудителното изпълнение не може да бъде насочвано срещу следните доходи: помощи от държавата, детски надбавки, плащания за гледане на болно дете, обезщетения за майчинство, обезщетения при смърт, държавни стипендии за обучение, дневни надбавки и т.н.

Връзки по темата

<http://www.executori.ro/>

<http://www.just.ro/>

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [го](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

Исканията за отказ на признаване, исканията за постановяване на решение, че липсват основанията за отказ на признаване, и исканията за отказ на декларация за изпълняемост са от компетентността на трибуналите^[1] (член 1 от член 14 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено със Закон № 191/2007, с измененията към него, и член 95, параграф 1 от Закон № 134/2010 относно Гражданския процесуален кодекс, обнародван повторно, с измененията към него).

[1] Съгласно член 2 от член 14 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено със Закон № 191/2007, с измененията към него, искания по член 54 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, свързани с приспособяване на мярка или разпореждане, постановени в съдебно решение, спогодба, която е одобрена или сключена, или автентични актове, официално съставени или регистрирани в друга държава — членка на ЕС, може да бъдат подавани в случаите, в които предметът на искането е отказ на признаване, решение, че липсват основанията за отказ на признаване, или отказ за принудително изпълнение, или отделно. Исканията за приспособяване на мярка или разпореждане, внесени отделно, са от компетентността на трибуналите.

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [го](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

В Румъния — апелативният съд (*Curtea de apel*)

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [го](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

В Румъния — Висшият касационен съд (*Înalta Curte de Casație și Justiție*)

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби
Не се прилага.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [ro](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

В Румъния: членове 1066—1082 от дял I „Международна компетентност на румънските съдилища“ на том VII „Международно гражданско производство“ от Закон № 134/2010 относно Гражданския процесуален кодекс.

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

Не се прилага.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [ro](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

румънски

Договорът между Народна република България и Румънската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 3 декември 1958 г.;

Договорът между Чешката република и Румъния за правна помощ по граждански дела, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.;

Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Букурещ на 19 октомври 1972 г.;

Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Италианската република за съдебна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Букурещ на 11 ноември 1972 г.;

Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.;

Договорът между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.;

Договорът между Народна република Румъния и Федерална народна република Югославия (приложим съгласно декларацията за приемничество, сключена със Словения и Хърватия) за правна помощ, подписан в Белград на 18 октомври 1960 г.;

Договорът между Народна република Румъния и Чехословашката република (приложим съгласно декларацията за приемничество, сключена със Словакия) за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Прага на 25 октомври 1958 г.;

Конвенцията между Румъния и Кралство Испания за компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски въпроси, подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.;

Договорът между Народна република Унгария и Народна република Румъния за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Букурещ на 7 октомври 1958 г.;

Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Австрия за правна помощ по гражданско и семейно право и валидността и връчването на документи и приложения към нея протокол, подписани във Виена на 17 ноември 1965 г.

Последна актуализация: 14/02/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.